

บทคัดย่อ

ภาวะโลกร้อนเป็นปัญหาที่มีการพิจารณากันอย่างกว้างขวางในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างมากของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ ซึ่งเปรียบเสมือนสัญญาณขอความช่วยเหลือที่ธรรมชาติส่งออกมา ดังนั้นจึงควรมีการร่วมมือกันเพื่อลดอัตราการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ เพื่อการดำรงคงอยู่ของมนุษย์ชนสืบไป ในภาคอุตสาหกรรมและอาคารขนาดใหญ่มีการใช้งานห่อหุ้มเยื่อเป็นส่วนประกอบหลักในระบบปรับอากาศเย็น แต่อย่างไรก็ตามห่อหุ้มเยื่อไม่ได้มีการพัฒนาใดๆ มากนักในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา แต่ส่วนประกอบและอัตราการใช้พลังงานก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการใช้วัตถุดิบที่มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมน้อยและการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพต่ำ การจะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้จึงนำหลักการประเมินวัฏจักรชีวิต (Life cycle assessment, LCA) ได้มาใช้ในการระบุขั้นตอนและประเมินผลกระทบด้านภาวะโลกร้อนของห่อหุ้มเยื่อ และประยุกต์ใช้การออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-design) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผนวกแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อมเข้าไปในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อปรับปรุงในด้านสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนต่างๆ ของวัฏจักรชีวิต ซึ่งจากการประเมินวัฏจักรชีวิตของห่อหุ้มเยื่อขนาด 400 ตันความเย็นมีการปลดปล่อยเป็นปริมาณ 378,277.09 kg CO_{2,eq} และจากการประยุกต์ใช้การออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจการเปลี่ยนไปใช้มอเตอร์ประสิทธิภาพสูงจะสามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลงได้ถึง 18,979.65 kg CO_{2,eq} เปรียบเทียบกับการใช้มอเตอร์มาตรฐาน, การเปลี่ยนวัตถุดิบของ filler ผสมผสานกับการใช้ไอโซนกำลังอัดจะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลงได้สูงสุดถึง 9,885.61 kg CO_{2,eq} เปรียบเทียบกับการใช้ PVC เป็นวัตถุดิบและการเปลี่ยนวัตถุดิบของใบพัดจะสามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลงได้สูงสุดถึง 118,160.78 kg CO_{2,eq} เปรียบเทียบกับการใช้ Aluminum alloy เป็นวัตถุดิบ